

tionelt, at Solospillet overdroges yngre Kapelmedlemmer. Beløbet er ikke senere overført til „Anden Lønning“, da der derved ikke vilde opnaas nogen Fordel for de Bedkommende. Naar der imidlertid nu er Spørgsmaal om Pensionsret af andre Lønninger, bør der ogsaa gives Pensionsret af de nævnte Honorarer, da der ikke er den mindste Grund til at stille Solisterne paa Violinen uheldigere end Solisterne paa de andre Instrumenter.

Paa det medfølgende Forslag er endvidere Tilgangen 1,200 Kr. større end Afgangen, med andre Ord, Kontoen „Lønning med Ret til Pension“ foreslaas, foruden den Forhøielse, der fremkommer ved Konverteringen, desuden forhøiet med 1200 Kr. Dette har sin Grund i Følgende.

Bed Omordningen af Kapellets Lønningsforhold i 1880 blev det, for at faae det til Omordningen bevilgede Beløb af 5,000 Kr. til at slaa til, nødvendigt at beregne 100 Kr. mindre i Lønning for de Kapelmedlemmer, der havde 280 Kr. eller derover i Sædtillægsgodtgjørelse, end for de Kapelmedlemmer, der ikke havde 280 Kr. i Sædtillægsgodtgjørelse paa Grund af den større Sædtillægsgodtgjørelse blev der saaledes tillagt nogle Kapelmedlemmer en mindre Lønning. Da Sædtillægsgodtgjørelsen ikke er pensionsberettiget, gaar det ikke godt an, naar Lønningerne gjøres pensionsberettigede, at affnappe Noget i Enkeltes Lønning, fordi disse Enkelte i Sædtillægsgodtgjørelse have et noget større Beløb end deres Kollegaer. Som Følge heraf foreslaas 12 Kapelmedlemmers Lønning forhøiet med 100 Kr. for Hver, ialt 1200 Kr.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig paa det Bedste at anbefale Underdragendet, saaledes at Kontoen „Lønninger med Ret til Pension“ forhøies med 11,600 Kr., mod at samtidig Kontoerne „Honorar“ og „Anden Lønning“ nedsættes med henholdsvis 800 og 9,600 Kr., ialt 10,400 Kr.

E. Fallesen.

Et Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvesenet.